A close-up photograph of a bright yellow sunflower in full bloom. The flower's head is dark brown and textured, surrounded by numerous long, pointed petals. The background is a soft-focus green, suggesting a field of foliage. The text is overlaid in a bold, red, sans-serif font.

**Сучасні українські
письменники.
Сучасна українська
література.**

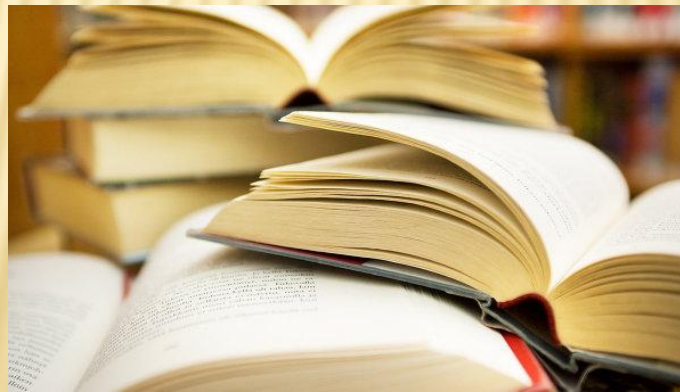
Сучасна українська література — українська література останніх десятиліть, створена сучасними письменниками. У науковій літературі точно не зазначено, від якого моменту українську літературу слід вважати сучасною. Утім, під поняттям сучасна українська література найчастіше розуміють сукупність художніх творів, написаних від часу здобуття Україною незалежності в 1991 році й дотепер. Таке розмежування зумовлене відмиранням після 1991 року загальнообов'язкового для митців СРСР стилю соціалістичного реалізму та скасуванням радянської цензури. Принципові зміни в українській літературі відбулися ще в роки Перебудови (1985) і особливо після Чорнобильської катастрофи (1986)[1]. Деякі дослідники вважають, що сучасна українська література починається від 1970-х років після покоління шістдесятників

Унаслідок більшої свободи, відкритості українського суспільства до іноземних впливів та значно ширших контактів із літературами інших країн сучасна українська література здебільшого відрізняється від радянської та класичної зверненням до досі заборонених тем (Голодомор, сексуальність, наркотики, девіантна поведінка і т. д.), використанням нових стилістичних прийомів (постмодернізму, неоавангарду, уживання нецензурної лексики та суржику), різноманітністю та змішанням жанрів, своєрідною епатажністю, а також осмисленням соціальних проблем та історичної пам'яті. Термін «сучасна українська література» часто скорочується як «сучукрліт» або «укрсучліт».

Асоціація українських письменників

Утворена 6-8 березня 1997 р. на установчих зборах АУП (118 учасників). Організація АУП має за мету подолання структурно-ідеологічного змертвіння в письменницькому середовищі України, що виникло через неспроможність керівництва Спілки письменників України (СПУ) реформувати структуру та концептуальні засади Спілки письменників до рівня відповідності сучасної ситуації (як соціальної, так і світоглядної). Ставши в опозицію до СПУ, АУП проголосила своїми критеріями фаховість, подолання колоніального синдрому в українській літературі, відкритість світовим світоглядним та стильовим надбанням ХХ ст. Президентом АУП було обрано Ю. Покальчука, віце-президентами Володимира Моренця, Ю. Андруховича, І. Римарука і Тараса Федюка.

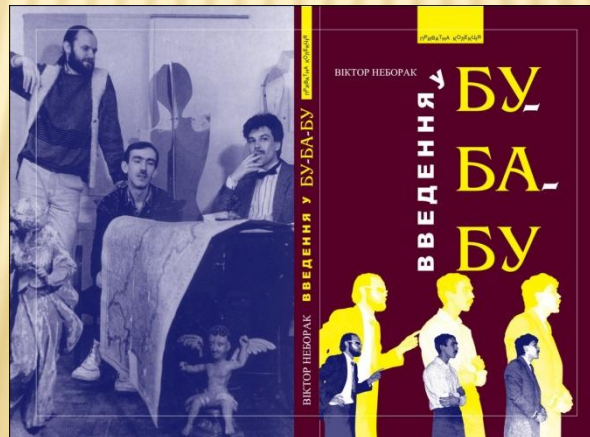
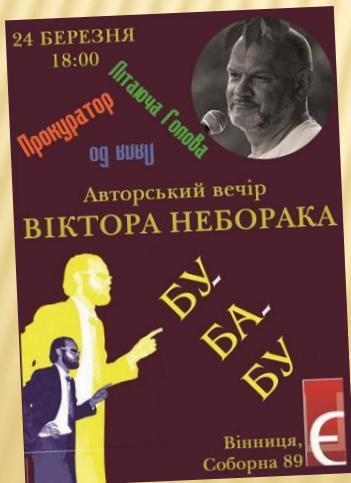

«БУ-БА-БУ»

«Бурлеск-Балаган-Буфонада». Літературне угрупування, що складається з Ю. Андруховича (Патріарх), В. Неборака (Прокуратор) та О. Ірванця (Підскарбій).

Літугрупування засноване 17 квітня 1985 р. у Львові.

Літугрупування стало втіленням карнавального необарокового мислення, притаманного метаісторичній карнавальній культурі людства. Соціальним фундаментом метаісторичного карнавалу в Україні став підсвідомий масовий синдром зламу, що супроводжував розпад імперії і викликав дві метапсихічні складові: суспільну депресію і масову карнавальну сміхову рефлексію на катаклізм системи. Творчість учасників Бу-Ба-Бу в межах самого літугрупування стала ситуативно-концептуальним мистецьким відгуком на суспільну рефлексію. Бу-Ба-Бу заснувало свою Академію.

Олександр Михед

Після виходу його книг у світ, не в одного українського читача перевернулись уявлення про українську книжку.

Адже Михед не вважає себе письменником у звичному значенні слова, а у своїй мультивекторній роботі він поєднує літературу, кінематограф і мистецтво у єдину гримучу суміш.

Молодий діяч у свої 27 вже досягнув небачених успіхів: публікації у провідних українських та іноземних ЗМІ, його проект "Амнезія project: відкрита платформа" увійшов у сімку найкращих поетів світу.

Любко Дереш

Це, напевно, один із найзагадковіших та найекзотичніших письменників України.

Свою першу книгу він написав ще у 15. За що його називають "феноменом української літератури".

Творчість Дереша змушує людину думати, усвідомлювати себе, усвідомлювати світ, себе в ньому.

Його книги важко назвати випадковими, а відокремити читача від автора майже неможливо.

**РУХ ДАЛІ Є БІЛЬШ ВАЖЛИВИМ, НІЖ
ЗОВНІШНЯ ОЦІНКА. ЯКЩО НЕГАТИВНИХ
ЗОВНІШНІХ ОЦІНОК БАГАТО, ТО МОЖЕ
ВИНИКАТИ СИЛЬНЕ ВІДЧУТТЯ ОСУДУ. ВСЕ
ЦЕ, ТАК ЧИ ІНАКШЕ, ЛІКИ ВІД
НЕПРАВИЛЬНОГО РОЗУМІННЯ СВОГО
ПОЛОЖЕННЯ У СВІТІ.»**

**Що читати: «Поклоніння ящірці»,
«Культ», «Трохи пітьми»**

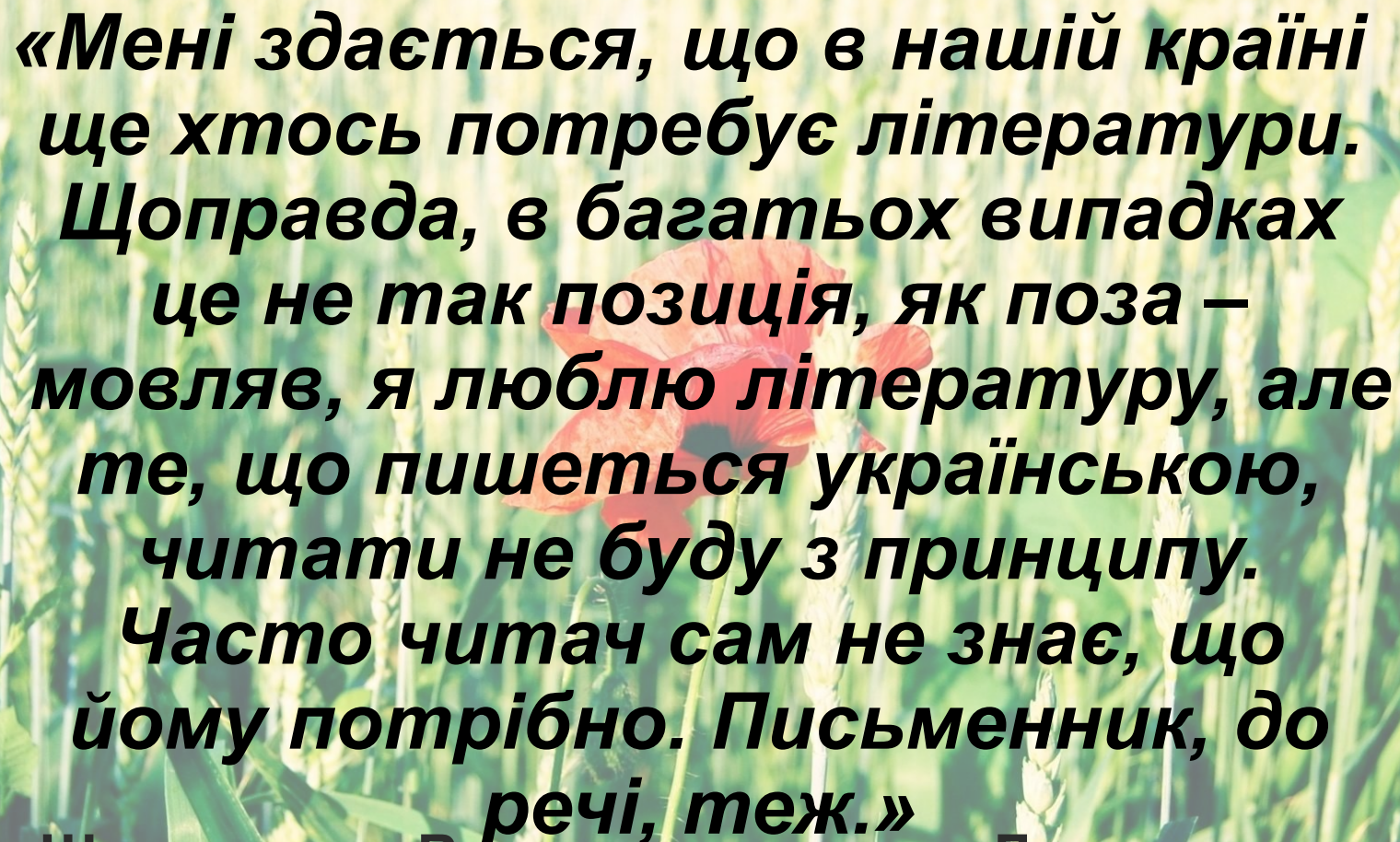
Сергій Жадан

"Голос Сходу", так часто називають Жадана. І не тільки тому, що він родом із Луганської області, а тому, що його література має присмак "пролетарщини", гнилої радянщини у свідомості покалічених людей. Естетика книг та їх демократичне наповнення свідчать про відвертого та щирого письменника.

Мова пересипана гострим слівцем, але хто власне заперечить, що такою є вся українська мова сучасності.

У його книгах – портрет українців: не зафотошоплений, брудний, чесний та до непристойності відвертий.

**«Мені здається, що в нашій країні
ще хтось потребує літератури.
Щоправда, в багатьох випадках
це не так позиція, як поза –
мовляв, я люблю літературу, але
те, що пишеться українською,
читати не буду з принципу.
Часто читач сам не знає, що
йому потрібно. Письменник, до
речі, теж.»**

Що читати: «Ворошиловград», «Депеш
мод», «Anarchy in the UKR», «Біг Мак та
інші історії»

Юрко Іздрик

Він є одним із креаторів станіславського феномену.

Як не дивно, сам Іздрик себе письменником теж не вважає. Його часто називають "людиною-оркестром", оскільки крім літератури він займається ще музикою та живописом.

Його непересічне вміння торкатися словами до свого читача дивує. Поетична творчість — це суцільний потік нюансованих доторків до буття, текстових тіней і симпатичних ігрових монстрів.

Проза ж тяжіє до ремінісцентної гри з читачем, коли справжній зміст ховається у мікрошарах тексту.

**«От часто кажуть, мовляв, українці –
“незріла нація”. Це порожня формула. Бо
навіть не про націю йдеться, а про
спільноту в переважній більшості вкрай
інфантильних, безвідповідальних людей,
до того ж із заниженою самооцінкою.**

**Зараз найвищий час вчитися азів
поведінки, вчитися всього – думати,
говорити, відповідати за свої вчинки.»**

**Що читати: «Подвійний Леон»,
Ю. Ізорик
«ТАКЕ», «Флешка-2GB»,
«Вошчек»**

ОЛЕКСІЙ ЧУПА

Молодого українського автора називають "другим Жаданом". І не тільки тому, що народилися та вирости вони на Донбасі, а тому що проза Чупи така ж нищівна та правдива.

До трагічних подій на Сході він працював на металургійному заводі, а у вільний час писав поезію про будні робочих. Сатиричні, іронічні, місцями жорстокі вірші не приховують правди про життя східняків.

Його ж проза вражає майстерністю та наївністю.

Варто відзначити книгу "Казки мого бомбосховища". 12 історій про один день із життя жителів будинку в Макіївці: про їхні болі, буденність, проблеми. Але хто міг передбачити, що цей день змусить їх подивитись один одному в очі, коли будинок накриє "Градами". А серед них опиниться і сам автор.

Поезія

2011 — «Українсько-російський словник»

2011 — «69»

2015 — «Кома»

Проза

2014 — «10 слів про Вітчизну»

2014 — «Бомжі Донбасу»

2014 — «Казки мого бомбосховища»

2015 — «Акваріум (книга)»

Катерина Батушан

Юна поетеса з Дніпропетровська вражає своєю емоційністю та відвертістю. Про таких письменників, як вона, кажуть, що краще один раз почути, аніж сотню прочитати.

Харизматичність та мужність – саме так можна описати її творчі вечори. Тендітна дівчина, яка не приховує від своїх читачів всі язви навколишнього світу, її міста, її оточуючих.

Місцями жорстока, а місцями ніжна та жіночна – саме такою вона постає у своїх поетичних творах.

Дякую за увагу !!!!